

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इति द्वो

कृत्वा सुदुष्करं कर्म सैन्यमध्ये महाबलः ॥ तव दर्शनमन्विच्छन्त्याडवाभ्येति सात्यकिः ॥ १८ ॥ बहूने कथेनाजौ योधयित्वा महारथान् ॥ आचार्यप्रमुखान्यार्थ
प्रयात्येष स सात्यकिः ॥ १९ ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य विदार्य च वरूथिनीं ॥ प्रेषितो धर्मराजेन पार्थेभ्येति सात्यकिः ॥ २० ॥ यस्य नास्ति समो योधः कौरवेषु कथं
चन ॥ सोऽयमायाति कौतिय सात्यकिर्युद्धुर्मदः ॥ २१ ॥ कुरुसैन्याद्विमुक्तो वै सिंहो मध्याद्रवामिव ॥ निहत्य बहुलाः सेनापार्थेभ्येति सात्यकिः ॥ २२ ॥ एष राजस
हस्राणां वैक्रैः पंकजसन्निभैः ॥ आस्तीर्य वसुधां पार्थक्षिप्रमायाति सात्यकिः ॥ २३ ॥ एष दुर्योधनं जित्वा भ्रातृभिः सहितं रणे ॥ निहत्य जलसंधं च क्षिप्रमाया
ति सात्यकिः ॥ २४ ॥ रुधिरौघवतीं कृत्वा नदीं शोणितकर्दमां ॥ तृणवद्व्यस्य कौरव्यानेष त्यायाति सात्यकिः ॥ २५ ॥ ततः प्रहृष्टः कौतियः केशवं वाक्यमब्रवी
त् ॥ न मे प्रियं महाबाहो यन्मामभ्येति सात्यकिः ॥ २६ ॥ न हि जानामि वृत्तांतं धर्मराजस्य केशव ॥ सात्वतेन विहीनः स यदि जीवति वानवा ॥ २७ ॥ एते न हि म
हाबाहो रक्षितव्यः स पार्थिवः ॥ तमे षक्यमुत्सृज्य मम कृष्णपदानुगः ॥ २८ ॥ राजाद्रोणाय चोत्सृष्टः संधवश्चानिपाति तः ॥ प्रत्युद्याति च शैनेयमे षभूरिश्रवा
रणे ॥ २९ ॥ सोऽयं गुरुतरो भारः संधवार्थं समाहितः ॥ ज्ञातव्यश्च हि मे राजारक्षितव्यश्च सात्यकिः ॥ ३० ॥ जयद्रथश्च हंतव्यो लंबवते च दिवाकरः ॥ श्रान्तश्चैष महाबा
हुरल्पप्राणश्च सांप्रतं ॥ ३१ ॥ परिश्रान्ता हयाश्चास्य हयं ताचमाधव ॥ न च भूरिश्रवाः श्रान्तः स सहायश्च केशव ॥ ३२ ॥ अपीदानीं भवेदस्य क्षेममस्मिन् समाग
मे ॥ कच्चिन्नसागरं तीर्त्वा सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ ३३ ॥ गोष्पदं प्राप्य सीदेत महौजाः शिनिपुंगवः ॥ अपि कौरवमुखेन कृताखेण महात्मना ॥ ३४ ॥ समेत्य भू
रिश्रवसा स्वस्तिमान् सात्यकिर्भवेत् ॥ व्यतिक्रममिमं मन्ये धर्मराजस्य केशव ॥ ३५ ॥ आचार्याद्भयमुत्सृज्य यः प्रैषयत सात्यकिः ॥ ग्रहणं धर्मराजस्य खगः
स्येन इवामिषं ॥ ३६ ॥ नित्यमाशंसते द्रोणः कच्चित्स्यात्कुशलीनृपः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यक्यजुनदर्शने एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच तमापतंतं संप्रेक्ष्य सात्वतं युद्धदुर्मदं ॥ क्रोधाद्भूरिश्रवाराजान्सह
सासमुपाद्रवन् ॥ १ ॥ तमब्रवीन्महाराज कौरव्यः शिनिपुंगवं ॥ अद्य प्राप्तो सिदिष्ट्या मे च क्षुर्विषयमित्युत ॥ २ ॥

णपर्वणि टीकायां एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तमिति ॥ १ ॥ उतात्यर्थं ॥ २ ॥